

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112213590
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112213590.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudkýň JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Gabriely Janákovej vo veci starostlivosti súdu o mal. deti I., Q., nar. XX.XX.XXXX a T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov J. I., bytom Q. č. XXX, t.č. bytom Q. č. XXX a otca K. I., bytom Q. č. XXX, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti a návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca a matky proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 16. januára 2013, č.k. 34P/151/2012-86, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa znížil vyživovaciu povinnosť otca za čas od 01.05.2012 do 19.07.2012 k mal. Q., nar. XX.XX.XXXX z doterajších 150,- eur mesačne na sumu 26,65 eur mesačne a k mal. T., nar. XX.XX.XXXX, z doterajších 120,- eur mesačne na sumu 26,65 eur mesačne. Vo zvyšnej časti návrh otca na zníženie výživného zamietol. Návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k mal. Q. a T. zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 5, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 veta prvá ods. 2, 3 Zákona o rodine. V danej veci mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že od poslednej úpravy o výživnom nedošlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu doterajšej úpravy výživného, okrem obdobia, keď bol otec detí vo väzbe a nemal žiaden príjem. Preto s účinnosťou od 01.05.2012, v ktorom mesiaci bolo začaté súdne konanie do 19.07.2012, kedy bol otec detí vo väzbe s prihliadnutím na to, že bol prvostupňovým súdom oslobodený spod obžaloby, súd znížil otcovi vyživovaciu povinnosť k deťom na sumu 26,65 eur mesačne pre každé dieťa, ktorá predstavuje minimálnu zákonnú výšku výživného, ktorú sumu musí platiť každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti. Vo zvyšnej časti súd návrh otca na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný. Súd sa nestotožnil s odôvodneniami otca detí, že t.č. nezabára toľko, aby mohol platiť doterajšie výživné a že zarába len 324,- eur mesačne. Súd mal za to, že ukončenie živnostenského oprávnenia otca detí a prepísanie živnosti na jeho otca, ktorý ho následne zamestnal bolo účelové. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že otec detí vykonáva stále rovnaké drevorubačské práce v lese tak, ako to robil v čase, keď bola živnosť písaná na jeho osobu a stále pre toho istého zadávateľa prác, len v súčasnosti je živnosť vedená na otca detí T. I.. Väčšinou prác firmy aj tak vykonáva otec detí. Samotný svedok uviedol, že on pre svoju osobnú potrebu zo živnosti nemá príjmy a je poberateľom dôchodku. Svedok ako živnostník zamestnávajúci otca detí sa vôbec nevedel vyjadriť k príjmovým a výdavkovým pomerom firmy, nevedel uviesť za akú sumu vystavoval poslednú faktúru, za akú cenu kúpil od svojho syna majetok firmy. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením otca, že živnosť musel ukončiť, pretože mu to finančne nevychádzalo. Hrubé príjmy za roky 2010 a 2011 boli takmer totožné. V roku 2011, o ktorom otec tvrdil, že mu to nevychádzalo, sám súhlasil s doterajším výživným.

V mesiaci január ukončil živnosť a za tento jeden mesiac dosiahol príjem 8.277,90 eur a výdavky vyčíslil na 1.204,60 eur. V sume 5.649,57 eur je jeho čiastkový základ dane zo živnosti, preto sa súd nemohol stotožniť s jeho tvrdením, že dôvodom ukončenia živnosti bolo, že by mu to finančne nevychádzalo. Okrem tohto súd poukázal na to, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že majetkom podniku živnosti, ktorá bola v minulosti evidovaná na otca detí boli okrem iného i traktor, auto zn. Opel Astra rok výroby 2010 a motocykel Suzuki, ktoré museli byť vedené v majetku podniku. Otec detí a ani vypočúvaný svedok nevedeli, resp. sa nechceli vyjadriť k tomu za akú cenu bol tento majetok prevedený na T. I.. Preto zhodnotiac všetky vykonané dôkazy pri uplatnení zásady voľného hodnotenia dôkazu a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že na strane otca detí nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti, okrem obdobia, kedy bol vo väzbe. Pokiaľ ide o návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k deťom, súd jej návrh zamietol ako nedôvodný, pretože nezistil žiadnu zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Výživné bolo naposledy upravované pred rokom a pol, kedy rodičia uzavreli rodičovskú dohodu a odvtedy nedošlo k žiadnej výraznejšej zmene pomerov odôvodňujúce zvýšenie výživného. Deti sú žiakmi stále tej istej základnej školy, počet vyživovacích povinností sa rodičom nezmenil a odôvodnenie návrhu matkou, že vtedy podhodnotila oprávnené potreby detí, nemôže byť dôvodom na zmenu rozsudku o výživnom. Na skutočnosti v tom smere, že matka uviedla, že si musela zariadiť novú kuchyňu, na ktorú si vzala pôžičku, súd neprihliadal, pretože tieto skutočnosti uvádzala už v rámci rozvodového konania. Na jej strane došlo k čiastočnému zvýšeniu jej zárobku, kedy v čase posledného rozhodovania o výživnom dosahovala príjem 724,80 eur mesačne a v súčasnosti dosahuje príjem 791,50 eur mesačne v čistom. Preto súd jej návrh na zvýšenie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec detí, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a znížil jeho vyživovaciu povinnosť na mal. Q. na sumu 70,- eur mesačne a voči mal. T. na sumu 60,- eur mesačne. Čo sa týka jeho firmy uviedol, že túto v skutočnosti od 90-tich rokov vlastnil a vybudoval jeho otec T. Zvalo, ktorý ju koncom roku 2008 bezodplatne previedol na neho ako jeho syna. Keďže pod jeho vedením sa firme sa postupne darilo horšie, dosahoval čím ďalej menší zisk, jeho otec mal záujem, aby sa mu podnik vrátil späť do jeho rúk s tým, že on bude pracovať ako jeho zamestnanec, preto súhlasil a z morálnych dôvodov mu podnik vrátil. V roku 2011 firma dosiahla zisk pred zdanením len vo výške 2.442,51 eur s tým, že rovnaký výsledok bolo možné očakávať aj v roku 2012. Príjmy z tejto podnikateľskej činnosti majú nepravidelný charakter a preto tento údaj nemožno považovať za určujúci. Pri podnikateľskej činnosti sú prevádzkové náklady vysoké a takže vyšší príjem sa mu v určitom mesiaci následne spotrebuje na úhradu prevádzkových nákladov v slabších mesiacoch. Matka detí mu zámerne privodila trestné stíhanie, počas ktorého bol väzobne stíhaný, čo i napriek tomu, že bol neskôr súdom spod žaloby oslobodený malo veľmi zlý vplyv na jeho osobu a povesť. Napriek zlým vzájomným vzťahom s matkou detí sa s oboma deťmi stretáva, stará sa o ne a zabezpečuje ich finančne aj nad rámec súdom schválenej dohody rodičov. Pokiaľ by mu platenie výživné v pôvodnej výške objektívne nerobilo potiaže, nedomáhal by sa jeho zníženia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie matka detí, ktorá namietala zníženie vyživovacej povinnosti otca za čas od 01.05.2012 do 19.07.2012. Menovaný bol v tom čase väzobne stíhaný a na vyživovaciu povinnosť je prispieval po 52,- eur mesačne aj napriek tomu, že jeho majetkové pomery mu umožňovali platiť vyživovaciu povinnosť v plnej výške.

K podanému odvolaniu otca detí sa písomne vyjadrila matka, ktorá uviedla, že má za to, že v danej konkrétnej situácii pri väzobnom stíhaní otca mal súd vychádzať z ust. § 75 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine a to konkrétne z príjmu u posledného zamestnávateľa, ktorý by bol otec dosahoval, keby nebol vzatý do väzby v dôsledku obvinenia zo spáchania trestnej činnosti jeho konaním. Poukázala na tú skutočnosť, že prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trenčíne podala odvolanie voči rozhodnutiu v trestnom konaní Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/100/2012 čo do výroku o vine a treste tým, že do dnešného dňa nebolo vo veci odvolania prokurátorky rozhodnuté. Čo sa týka príjmu otca o tento pravidelný príjem zo zamestnania zo samostatnej zárobkovej činnosti prišiel vlastnou vinou, keď bol vzatý do väzby pri trestnom stíhaní za čin, ktorého spáchanie do dnešného dňa nebolo právoplatne zastavené. Výživné má prednosť pre inými výdavkami rodičov. Poukázala tiež na to, že naďalej otec vykonáva prácu v lese sám a s náradiami a mechanizmami včítane traktora, t.j. s hodnotami nadobudnutými počas trvania manželstva s odporkyňou. Okrem toho mechanizmy patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Otec okrem vianočných darčiekov a platenia súdom

určeného výživného, nemá žiadne ďalšie výdavky na deti. Všetky iné riadne aj mimoriadne náklady platí ich matka. Nie je pravdou, že deti trávajú viac času v jeho domácnosti aj mimo času určeného súdom. Poukázala tiež na tú skutočnosť, že otec vo zvýšenej miere požíva alkohol, v dôsledku čoho mu v roku 2011 bolo odobraté vodičské oprávnenie, pretože jazdil pod vplyvom alkoholu. Žiadala preto v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v časti zníženia výživného od 01.05.2012 do 19.07.2012 na maloleté deti zrušil.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie a vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

V prejednávanej veci sa otec domáhal zníženia vyživovacej povinnosti z dôvodu, že je vo vyšetrovacej väzbe. Súd prvého stupňa riadne tieto okolnosti posúdil a zároveň vzhľadom na takto podstatnú zmenu pomerov na strane otca znížil jeho vyživovaciu povinnosť na minimálnu čiastku za čas, kedy bol otec vo vyšetrovacej väzbe. Odvolací súd poukazuje na princíp prezumpcie neviny, ktorý platí v rámci trestného poriadku s tým, že pokiaľ nie je otec právoplatne odsúdený, hľadí sa na neho ako na nevinného. Za týchto okolností a to aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že v súčasnosti už bol otec z vyšetrovacej väzby prepustený, bol v celom rozsahu dôvodný jeho návrh, na základe ktorého došlo k zníženiu jeho vyživovacej povinnosti za čas ako bol stanovený súdom prvého stupňa.

Vo zvyšnej časti bol návrh otca na zníženie výživné ako aj návrh matky na zvýšenie výživného zamietnutý. Súd prvého stupňa preto správne zameral svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane detí, ako aj na strane oboch rodičov.

Správne potom v konečnom dôsledku dospel k záveru, že od poslednej úpravy o výživnom pred rokom a pol nedošlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov, či už na strane jeho rodičov, prípadne na strane detí. Deti aj naďalej navštevujú základnú školu s tým, že majú výdavky a záujmy primerané ich veku. Na strane matky nedošlo k podstatnejšiemu zvýšeniu príjmu s tým, že na strane otca síce došlo k zníženiu príjmu, nakoľko ukončil živnosť a zamestnal sa, kedy jeho priemerný mesačný zárobok ako vyplýva zo zistení súdu prvého stupňa je 324,- eur mesačne v čistom.

Na druhej strane sa však súd prvého stupňa riadne a dôsledne zaoberal zmenou pomerov na strane otca pri jeho príjme ako aj okolnosťami prevodu jeho živnosti na jeho otca s tým, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvého stupňa v tomto smere.

Súd prvého stupňa preto v konečnom dôsledku správne uzatvoril, že nie je dôvod na zníženie výživného zo strany otca z dôvodu ukončenia jeho živnostenského oprávnenia a zamestnania sa v riadnom pracovnom pomere, kedy je jediným zamestnancom svojho otca. Súd prvého stupňa preto riadne vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a v konečnom dôsledku správne dospel k záveru, že na strane otca nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti okrem obdobia, kedy bol väzobne stíhaný.

Rovnako ani odvolanie matky odvolací súd nepovažoval za dôvodné, pretože s okolnosťami väzobného stíhania sa rovnako súd prvého stupňa riadne vysporiadal vo svojom odôvodnení. Preto vo zvyšku v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.